

Sygn. akt II K 153/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Sokółce w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Mazerska

Protokolant Magdalena Malicka

przy udziale Prokuratora – bez udziału

po rozpoznaniu w dniach 04.10.2017 r., 13.12.2017 r., 17.01.2018 r., 02.02.2018 r., 07.03.2018 r. i 04.04.2018 r. na rozprawie sprawy:

1. **M. S. (1)**, córki B. i R. z domu G.,

urodzonej w dniu (...) w B.,

oskarżonej o to, że:

w okresie od dnia 1 sierpnia 2009 roku do dnia 2 listopada 2016 roku będąc osobą użytkującą nieruchomość przy ulicy (...) w S. bez uprzedniego zawarcia pisemnej umowy o odprowadzanie ścieków z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. wprowadzała ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, czym działała na szkodę Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S.,

tj. o czyn z art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków;

2. **A. C. (1)**, syna W. i K. domu E.,

urodzonego w dniu (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 31 sierpnia 2011 roku do dnia 2 listopada 2016 roku będąc właścicielem nieruchomości przy ulicy (...) w S. bez uprzedniego zawarcia pisemnej umowy o odprowadzanie ścieków z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. wprowadzał ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, czym działał na szkodę Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S.,

tj. o czyn z art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

I. Ustalając, iż zachowanie oskarżonej **M. S. (1)** polegało na tym, że w okresie od nieustalonej daty 2012 roku do dnia 1 listopada 2016 roku, będąc osobą użytkującą nieruchomość przy ulicy (...) w S., bez uprzedniego zawarcia pisemnej umowy o odprowadzanie ścieków z przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym, to jest Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S., wprowadzała ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, czym działała na szkodę Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. i zachowanie to wypełniło znamiona czynu z art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, na mocy art. 66 § 1 i 2 kk, art. 67 § 1 kk **warunkowo umarza postępowanie karne** wobec oskarżonej **M. S. (1)** na okres próby oznaczony na **1 (jeden) rok**.

II. Na mocy art. 67 § 3 kk orzeka od oskarżonej M. S. (1) na rzecz Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. kwotę 2.000 (dwóch tysięcy) złotych tytułem nawiązki - płatne w terminie 2 (dwóch) miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku.

III. Oskarżonego **A. C. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu.

IV. Zasądza od oskarżonej M. S. (1) na rzecz Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

V. Zasądza od oskarżonej M. S. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

VI. W części uniewinniającej kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zebranego i ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. (1) i M. S. (1) od wielu lat pozostają w konkubinacie. Zamieszkują razem w S. (choć każde z nich zameldowane jest pod innym adresem). A. C. (1) jest właścicielem kilkunastu nieruchomości, prowadzi działalność gospodarczą oraz od wielu lat jest radnym Rady Miejskiej w S.. M. S. (1) posiada wykształcenie wyższe ekonomiczne i pracuje jako pracownik biurowy.

A. C. (1) w dniu 19.06.2009 r. nabył nieruchomość położoną w S. przy ul. (...). Nieruchomość ta w momencie nabycia była podłączona do sieci wodociągowej i sieci kanalizacyjnej Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. (posiadała przyłącze wodociągowe i przyłącze kanalizacyjne), a poprzedni użytkownicy (właściciele) nieruchomości posiadali zawartą pisemną umowę o dostawę wody i wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym. W dniu 17.07.2009 r. na nieruchomości tej pracownicy przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego dokonali wymiany wodomierza na nazwisko odbiorcy: A. C. (1). A. C. (1) i M. S. (1) zawarli datowaną na dzień 01.08.2009 roku umowę użyczenia tej nieruchomości, zgodnie z zapisami której, do obowiązków „biorącego do użytkowania” - to jest M. S. (1) - należy „zawieranie umów z usługodawcami związanych z zapewnieniem dla nieruchomości dostaw mediów (woda, energia elektryczna, ścieki) oraz podłączeniem urządzeń zasilających nieruchomość w media. Biorący do użytkowania zobowiązuje się ponosić opłaty za energię elektryczną, wodę, odprowadzenie ścieków, opłaty komunalne oraz inne należne opłaty związane z korzystaniem z nieruchomości”. Na nieruchomości przy ul. (...) początkowo prowadzony był remont generalny. Nieruchomość ta została zamieszkała przez M. S. (1) i A. C. (1) od około 2011-2012 roku, oboje zamieszkują na niej do chwili obecnej. Pomimo, iż nieruchomość przy ul. (...) posiadała przyłącze wodociągowe i przyłącze kanalizacyjne z których korzystano, ani A. C. (1), ani M. S. (1) nie zgłosili się do Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. (MPWiK) celem zawarcia umów (umowy) dotyczących dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Na nieruchomości tej nie dokonywano odczytów stanu wodomierza, ani też przedsiębiorstwo nie wystawiało faktur (rachunków) za zużycie wody i odprowadzenie ścieków.

Okoliczność, że nieruchomość położona w S. przy ul. (...) nie jest obciążana rachunkami za wodę i kanalizację (pomimo posiadanych przyłączy) oraz że aktualni jej użytkownicy nie posiadają zawartych umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków, została ujawniona przez pracowników Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. w związku z prowadzonymi w tej okolicy pracami. O powyższym został powiadomiony dyrektor Przedsiębiorstwa, który poinformował A. C. (1), że zostanie złożone do Prokuratury zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa. W dniu 02.11.2016 r. do Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. zgłosiła się M. S. (1), która przedstawiła umowę użyczenia nieruchomości (z dnia 01.08.2009 r.) i zawarła umowę o zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków dotyczącą posesji przy ul. (...) w S.. Ponadto M. S. (1)

w dniu 31.10.2016 r. na konto MPWiK wpłaciła kwotę 4.518,60 zł, którą wyliczyła na podstawie wskazań wodomierza zamontowanego na posesji oraz cen za zużycie wody i odprowadzenie ścieków oraz wysokości opłaty abonamentowej.

W dniu 31.08.2011 roku A. C. (1) zakupił nieruchomość położoną w S. przy ul. (...). Także i ta nieruchomość w momencie jej nabycia przez A. C. (1) posiadała przyłącze wodociągowe i przyłącze kanalizacyjne. Nieruchomość ta przez kilka poprzedzających lat nie była zamieszkana, poprzedni odbiorcy usług wodociągowo – kanalizacyjnych opłacali jedynie „opłatę abonamentową” za wodę, zaś w wystawianych fakturach istniała adnotacja „zamknięta woda”. A. C. (1) zgłosił się do Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. przedstawiając dokumenty potwierdzające jego prawa do nieruchomości, celem dopełnienia niezbędnych formalności związanych z dostarczaniem przez to Przedsiębiorstwo mediami. W dniu 28.11.2011 r. podpisał przygotowaną przez pracowników MPWiK umowę, której przedmiotem było określenie warunków i zasad dostarczania wody i określenie zasad rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę w odniesieniu do nieruchomości przy ul. (...) w S.. Nie zawarto natomiast umowy dotyczącej odprowadzenia ścieków z nieruchomości.

Nieruchomość położona przy ul. (...) w S., przez kilka lat po jej nabyciu przez A. C. (1), nie była użytkowana. Faktury wystawiane przez MPWiK dotyczyły „opłaty abonamentowej” za wodę, w fakturach wystawianych do końca 2012 r. widniała adnotacja „zamknięta woda”. A. C. (1) przeprowadził na nieruchomości remont i dopiero po tym wynajął znajdujące się w budynku lokale. Pierwsze zużycie wody zostało wykazane za okres od 20.03.2014 r. do 30.06.2014 r. Od tego okresu nieruchomość ta była użytkowana w charakterze lokali biurowych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie: zeznań świadków: T. T. (1) (k. 272-273v, 126-127, 137), T. B. (1) (k. 276v-279v, 29-30, 81-82, 297), M. A. (k. 296-297), A. S. (k. 304v-307), dokumentów (i ich kopii) w postaci: umowy nr (...) (k. 10-12, 38-39, 221-222), umowy użyczenia nieruchomości (k. 17-18, 23-24, 45-46), informacji i pism z MPWiK (k. 13, 49, 50, 151, 219, 220, 283, 287, 311-312) wydruków dotyczących księgi wieczystej (k. 14-15), regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków (k. 25-28, 73-80, 260-263), dokumentacji dotyczącej przyłączy nieruchomości ul. (...) (k. 33, 34, 35, 36, 37), umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 02.11.2016 r. wraz z oświadczeniem konsumenta i wnioskiem (k. 40-44, 47, 48), faktur (k. 52, 53, 54, k. 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 289, 291, 329, 330,), zapisów dotyczących odczytów wodomierzy (k. 55-56, 95), polecenia wymiany wodomierza z dnia 17.07.2009 r. (k. 57), umowy nr (...) (k. 59-62, 87-90, 264-267), wydruków polecenia przelewu (k. 72, 179, 288, 290), aktu notarialnego (k. 85-86, 139-147), dokumentacji dotyczącej przyłącza na ul. (...) (k. 91, 92-93, 94), zgłoszenia przystąpienia do poboru wody i odprowadzania ścieków (k. 223, 313), umowy nr (...) (k. 224-225, 314-315), informacji z Urzędu Miejskiego w S. (k. 155, 156), opinii (k. 236-239), historii instalacji (k. 317), zgłoszenia przystąpienia do poboru wody i wprowadzania ścieków dotyczące nieruchomości przy ul. (...) (k. 318), umowy z dnia 17.08.2017 r. (k. 320-328), polecenia wymiany wodomierza z dn. 13.06.2017 r. (k. 331) oraz częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonych M. S. (1) (k.269-271v, 178, 306v-307, 333-333v) i A. C. (1) (k. 271v, 172, 279).

Oskarżona M. S. (1) na etapie postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że na skutek jej zaniedbania nie zorientowała się, że założenie wodomierza i doprowadzenie wody do nieruchomości przy ul. (...) w S. nie było równoznaczne z faktem zawarcia pisemnej umowy z MPWiK w S.. Wskazała, że uprzednio został złożony wniosek na doprowadzenie wody i była przekonana, że dopełniła wszelkich formalności z zawarciem umowy. Podnosiła, że wodomierz został wymieniony w 2009 r., natomiast ona zamieszkała na tej nieruchomości w 2011 r. Wyjaśniła, że jest zarządcą wielu nieruchomości A. C. (1) i nie zorientowała się, że nie dochodzą faktury za zużycie wody przy ul. (...). Gdy zauważyła ten brak, od razu wpłaciła na konto MPWiK kwotę za użytą wodę wyliczoną ze wskaźnika przemnożone przez wymaganą opłatę za wodę i kanalizację plus opłata stała za użytkowanie licznika, wyrównała w całości niedobór. Wskazała, że jej zamiarem nigdy nie było bezumowne korzystanie z wody i odpływu ścieków, była przekonana, że opłacane były wszystkie należności za media przy ul. (...) oraz że wszystkie umowy miała zawarte z MPWiK odnośnie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków (k. 178).

Na rozprawie M. S. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że nieruchomość przy ul. (...) użytkuje od 01.08.2009 roku tzn. od tego momentu ma podpisaną umowę na jej użytkowanie,

natomiast faktycznie zamieszkuje na niej od 2011 lub 2012 roku, gdyż wcześniej był tam prowadzony generalny remont. Wskazała, że był zgłoszony do MPWiK wniosek o wymianę wodomierza głównego, ponieważ zmienił się właściciel nieruchomości i 17.07.2009 r. przedstawiciel spółki wymienił wodomierz, ona podpisała ten dokument jako użytkownik nieruchomości. Była przekonana, że wymiana licznika jest równoznaczna ze zgłoszeniem nieruchomości do użytkowania w MPWiK i że to jest podstawą do naliczania opłat. Ponieważ nieruchomość została zamieszкана kilka lat później, jak też że rozlicza miesięcznie 7 innych nieruchomości, nie zwróciła uwagi, że nie przychodzą za nią żadne rachunki. W 2016 r. podczas prac na ul. (...) związanych z budową sieci ciepłowniczej mówiono, że będą też wymieniać przyłącza wodociągowe do poszczególnych posesji, więc skojarzyła, że u niej przyłącze wodociągowe było niedawno wymieniane. Zaczęła przeglądać dokumenty, które były w jej posiadaniu i przy okazji zauważyła, że nie otrzymuje żadnych rachunków za wodę i kanalizację. W związku z tym 28.10.2016 r. udała się do MPWiK celem wyjaśnienia tej sytuacji. Tam wraz z pracownikiem T. ustalili, że faktycznie nie ma wystawianych za tą nieruchomość żadnych rachunków, ponieważ nie ma pisemnej umowy na dostarczenie wody i odprowadzanie ścieków. Poinformowała, że chce dopełnić formalności, pobrała stosowne dokumenty, dowiedziała się jakie musi przedłożyć do podpisania umowy i stawiała się w spółce w dniu 02.11.2016 r. W międzyczasie sprawdziła stan licznika, który przemnożyła przez stawkę za zużycie wody i kanalizację, doliczyła opłatę abonamentową i stosowną kwotę 31.10.2016 r. przelała na konto spółki. W dniu 02.11.2016 r. w siedzibie spółki dowiedziała się, że umowy z nią nie podpiszą i sprawa zostanie skierowana do Prokuratury; ostatecznie podpisano z nią umowę za okres bieżący, zaś nie chciano uregulować spraw papierkowych za poprzedni okres. Dowiedziała się też, że wcześniej w podobnych sytuacjach praktyką w spółce było, że naliczano średnie zużycie wody i kanalizacji z ostatnich 3 lat i załatwiano to polubownie. Wyjaśniła, że trochę było też winy spółki, ponieważ przez tyle lat inkasent chodził spisywać liczniki, widział, że nieruchomość jest zamieszкана i nikt się nie zainteresował, że na tej nieruchomości inkasent nie spisywał. M. S. (1) wskazała, że jej wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym wynikały z tego, że nie chciała się wdawać w spór sądowy. Wyjaśniła, że nieruchomość przy ul. (...) była zamieszkiwana od 2011 lub 2012 r., początkowo przez 3, później przez 2 osoby, korzystano z wody i odprowadzenia kanalizacji; do podlewania ogrodu oraz w trakcie wcześniejszego remontu używano wody ze studni. Podała, że nieruchomość przy ul. (...) została podłączona do kanalizacji w 1989 r., a umowa na jej użytkowanie została podpisana w 1995 r., czyli przez 6 lat poprzedni właściciele także korzystali bezumownie z kanalizacji. Wskazała ponadto, że jeśli nieruchomość ma przyłącze wodociągowe i kanalizacyjne, to jest podpisywana jedna umowa dotycząca wody i kanalizacji, do tego jest dołączany regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków. Podała, że wśród nieruchomości, które rozlicza, zdarzyło się, że nie było podpisanej umowy, a były wystawiane rachunki, tak było w przypadku nieruchomości przy ul. (...). Wyjaśniła ponadto, że ona rozlicza też nieruchomość A. C. (1) przy ul. (...), która w momencie jej nabycia w 2011 r. miała zarówno przyłącze wodociągowe jak i kanalizacyjne. Wie, że poprzedni właściciel nie miał podpisanej umowy ani na wodę ani na kanalizację, gdyż po zakupie tej nieruchomości przez A. C. wykonywała przelewy za zaległości poprzedniego właściciela. A. C. po zakupie tej nieruchomości podpisał umowę z MPWiK będąc na pewno przekonany, że ta umowa dotyczy i wody i odprowadzania ścieków, ponieważ do umowy był dołączony regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków, który był integralną częścią tej umowy. Odnośnie nieruchomości A. C. (1) położonej przy ul. (...), M. S. (1) wskazała, że nieruchomość ta w okresie od jej zakupu w 2011 roku, do 2014 roku, kiedy została wynajęta, nie była nieużytkowana, nie było poboru wody i odprowadzania ścieków, woda była zakręcona, rachunki przychodziły tylko na opłatę abonamentową, na rachunku była adnotacja, że woda jest zamknięta. Od 2014 roku kiedy nieruchomość została wynajęta pod biuro notarialne było zgłoszenie do MPWiK, żeby odkręcono wodę i zaczął się normalny pobór. Przychodziły tam rachunki za zużycie wody, było bardzo małe zużycie. M. S. (1) wyjaśniła ponadto, że nie zwróciła uwagi na to, że tam nie jest doliczana kanalizacja, kiedy się zorientowała, że tak jest, co wiązało się z zamieszaniem dotyczącym ul. (...), zgłosiła to dla pracownika MPWiK, który w pierwszym momencie powiedział, że faktycznie nie ma tej opłaty, ale że tam jest bardzo małe zużycie, więc zrobi korektę przy następnym rachunku i doliczy to. Przy jej kolejnej wizycie w wodociągach stwierdził, że tego już zrobić nie może, ponieważ sprawa zostanie skierowana do prokuratury. Podała, że także w odniesieniu do tej nieruchomości obliczyła na podstawie wskazań wodomierza i wysokości opłat za kanalizację kwotę, którą wpłaciła na konto MPWiK, była to kwota 169 zł za cały okres od 2014 roku. Stwierdziła, że nie czuje się winna tego, że czegoś nie dopatrzyła, bo niedopatrzanie wynikało też z winy wodociągów, ponieważ to oni przedstawili nie taką jak trzeba umowę do podpisu dotyczącą ul. (...) oraz nie dopełnili formalności związanych z nieruchomością przy Polnej 47, ponieważ zgłoszenie na użytkowanie nieruchomości było wraz z datą

wymiany licznika. Podała także, że na ul. (...) od momentu wymiany licznika w trakcie jej obecności ani razu nie przychodził inkasent, w natłoku spraw umknęło jej to.

A. C. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując, że wszystkie umowy miał zawarte z MPWiK odnośnie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków (k. 172). Na rozprawie wskazał, że jest oburzony aktem oskarżenia przeciwko niemu i uważa, że to sprawa jest polityczna, gdyż jest osobą publiczną, niewygodną dla obecnej władzy i prowadzi blog cydzik.pl, gdzie opisywane jest polityczne życie w S..

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie należy wskazać, iż poza zainteresowaniem Sądu w niniejszej sprawie pozostawały podnoszone i akcentowane, zwłaszcza przez obronę, kwestie dotyczące tego, jakie były motywy i powody skierowania przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o. o. w S. zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do Prokuratury, ani też tym, czy ewentualnie przedsiębiorstwo mogło uregulować kwestie związane z umowami i rozliczeniami dotyczącymi nieruchomości należących do A. C. (1) położonych w S. przy ul. (...) i przy ul. (...) w drodze ugody z odbiorcami usług, bez kierowania zawiadomień do organów ścigania. Takie zawiadomienia zostały jednak złożone, przeprowadzono stosowne postępowanie przygotowawcze i w jego wyniku oskarżyciel publiczny skierował akt oskarżenia do Sądu, a zatem Sąd był zobowiązany tę skargę wniesioną przez uprawnionego oskarżyciela rozpoznać.

Dla jasności sytuacji należy także już na wstępie zaznaczyć, że w niniejszej sprawie nie mieliśmy do czynienia z tzw. „nielegalnym podłączeniem się do urządzeń kanalizacyjnych”, czy „nielegalnym wcięciem się” do sieci kanalizacyjnej. Nie ma bowiem wątpliwości, że obie nieruchomości – i przy ul. (...) i przy ul. (...) - posiadały przyłącza kanalizacyjne już w momencie ich zakupu przez A. C. (1), jak też w odniesieniu do nieruchomości przy ul. (...) – w momencie zawarcia umowy użyczenia nieruchomości pomiędzy M. S. (1) a A. C. (1).

Sąd nie miał też żadnych wątpliwości co do tego, że w przypadku obu tych nieruchomości nie było zawartych pisemnych umów o odprowadzanie ścieków pomiędzy przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym, a M. S. (1) i A. C. (1).

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tj. Dz. U. z 2017 r., poz. 328), dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Zauważyć przy tym należy, iż wymóg zawarcia takiej umowy w formie pisemnej został wprowadzony już w 2005 r. (zmiana obowiązująca od 17.08.2005 r. – wprowadzona przez art. 1 pkt 5) lit. a) ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw - Dz.U.2005.85.729). W treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków mowa więc wprost o „pisemnej umowie o odprowadzenie ścieków”. Natomiast zgodnie z regulacją art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków: „kto bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1, wprowadza ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny do 10.000 zł.”

W zakresie zarzutu postawionego M. S. (1), a dotyczącego nieruchomości położonej w S. przy ul. (...) wskazać należy, iż podłączenie wodociągowe tej nieruchomości zostało wykonane w 1971 r., zaś odbiór i przekazanie do eksploatacji przyłącza kanalizacyjnego nastąpiły w 1987 r. (k. 33, 34, 35, 36, 37). W następnym okresie dostawa wody na tę nieruchomość i wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych odbywały się na podstawie umowy zawartej pomiędzy MPWiK, a odbiorcą – W. G. (umowa nr (...) - k. 10-12, 38-39, 221-222). Z kserokopii dokumentacji – zapisów dotyczących spisywanych stanów wodomierzy z k. 55-56 wynika, że stan wodomierza na tej nieruchomości spisywany był do marca 2003 r. (w kolejnych okresach brak zapisów, adnotacje „nie mieszka”, „nie ma”). Nieruchomość przy ul. (...) została zakupiona przez A. C. (1) w 2009 r., co wynika z wyjaśnień obojga oskarżonych oraz wydruków księgi wieczystej (k. 14-15). Z wyjaśnień M. S. (1) i kopii polecenia wymiany wodomierza (k. 57) wynika, że w dniu 17.07.2009 r. dokonano wymiany wodomierza dla odbiorcy A. C. (1) (k. 57). Nie było w niniejszej sprawie kwestionowane,

że wymiany tego wodomierza dokonali pracownicy przedsiębiorstwa działając w jego imieniu, natomiast M. S. (1) wskazywała, że na dokumencie, którego kopia znajduje się na k. 57, znajduje się jej podpis jako podpis użytkownika. Strony przedstawiły też datowaną na 01.08.2009 r. umowę użyczenia nieruchomości przy ul. (...) w S. pomiędzy M. S. (1), a A. C. (1) (k. 17-18, 23-24, 45-46). Zgodnie z jej zapisami (§ 6) do obowiązków „Biorącego do używania” (tj. M. S. (1)), „należy zawieranie umów z usługodawcami związanych z zapewnieniem dla nieruchomości dostaw mediów (woda, energia elektryczna, ścieki)...”.

Mając więc na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, jak też kierując się zasadami logiki i doświadczenia życiowego, Sąd nie dał wiary linii obrony prezentowanej przez oskarżoną M. S. (1), że nie miała ona świadomości i nie zorientowała się, iż w odniesieniu do zamieszkiwanej przez nią nieruchomości położonej w S. przy ul. (...), odprowadzała ścieki – a więc „wprowadzała je do urządzeń kanalizacyjnych”, pomimo, że nie posiadała zawartej w tym zakresie stosownej umowy dotyczącej odprowadzenia ścieków z przedmiotowej nieruchomości. Należy przy tym wziąć pod uwagę, że M. S. (1) sama wskazywała, że rozlicza miesięcznie 7 nieruchomości (rozlicza rachunki dotycząc nieruchomości należących do A. C. (1)); ponadto jest ona osobą wykształconą. Sąd nie miał więc wątpliwości co do tego, że M. S. (1) jest osobą zorientowaną w codziennym funkcjonowaniu, w tym zwłaszcza w szeroko rozumianych zasadach i regułach związanych z dostarczeniem do nieruchomości tzw. „mediów” (woda, kanalizacja, prąd i inne), zorientowaną w zasadach rozliczeń należności za media dostarczane do nieruchomości. Zasady logiki i doświadczenia życiowego prowadzą do wniosku, że skoro M. S. (1) zajmuje się rozliczaniem rachunków, opłatami także za inne nieruchomości, ma pełną świadomość i wiedzę zarówno co do sposobu dokonywania odczytów liczników, wodomierzy, itp., jak i co do zasad obliczania należności związanych z korzystaniem z dostaw wody, prądu, odprowadzaniem ścieków i innych. Podkreślić również należy, że w przypadku nieruchomości przy ul. (...) w S., nie przychodziły żadne faktury (rachunki) z przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego dotyczące należności za wodę i kanalizację. Trudno więc w tej sytuacji dać wiary twierdzeniom, że osoba taka jak M. S. (1) (wykształcona, rozliczająca przy tym rachunki dotyczące kilku innych nieruchomości), użytkując i zamieszkując nieruchomość, od roku 2009 do 2016 nie zorientowała się, że nie przychodzą żadne faktury z przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego dotyczące tej zamieszkiwanej przez nią nieruchomości, że na nieruchomości nie pojawia się inkasent (pracownik przedsiębiorstwa sprawdzający wskazania wodomierzy), pomimo tego, iż miała pełną świadomość, że jeszcze przed zawarciem przez nią z A. C. (1) umowy użyczenia tejże nieruchomości, został na nieruchomości wymieniony przez przedsiębiorstwo wodomierz (sama wskazywała, że na poleceniu wymiany – k. 57 – ona podpisała się jako użytkownik nieruchomości). W tych okolicznościach nie sposób dać wiary twierdzeniom M. S. (1), iż była przekonana że zgłoszenie potrzeby wymiany wodomierza, czy też sama wymiana wodomierza, były równoznaczne z zawarciem umowy o odprowadzanie ścieków. Gdyby bowiem nawet przyjąć, że w momencie wymiany wodomierza na nieruchomości w dniu 17.07.2009 r. (k. 57) była przekonana, że jest to wystarczające dla dopełnienia formalności z przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym, to z pewnością późniejszy kilkuletni brak jakichkolwiek odczytów zamontowanego wodomierza i jakichkolwiek rachunków z przedsiębiorstwa, skutecznie by ją z tego błędu wyprowadził i co najmniej skłoniłby do ustalenia w MPWiK przyczyn braku odczytu wskazań wodomierza i braku rachunków dotyczących wody i kanalizacji. Jak zaś wynika z kopii zapisów dotyczących odczytów wodomierzy (k. 55-56, k. 95) oraz faktur dotyczących innych nieruchomości (k. 100-122) - odczyty wodomierzy dokonywane były co trzy miesiące, z analogiczną częstotliwością wystawiane były faktury.

Ponadto zauważyć należy, że już sama treść przedstawionej przez strony pisemnej „umowy użyczenia nieruchomości” pomiędzy A. C. (1) a M. S. (1) datowanej na 01.08.2009 r. ((k. 17-18, 23-24, 45-46), wskazuje, że zgodnie z § 6 tejsze umowy, do obowiązków „Biorącego do używania” – tj. w tym przypadku M. S. (1) – „należy zawieranie umów z usługodawcami związanych z zapewnieniem dla nieruchomości dostaw mediów (woda, energia elektryczna, ścieki) oraz podłączaniem urządzeń zasilających nieruchomość w media. Biorący do używania zobowiązuje się ponosić opłaty za energię elektryczną, wodę, odprowadzenie ścieków, opłaty komunalne oraz inne należne opłaty związane z korzystaniem z nieruchomości.”

Z wymienionych wyżej przyczyn nie można by też uznać, aby M. S. (1) pozostawała w przekonaniu, że stosowną umowę (umowy) zawarł z przedsiębiorstwem właściciel nieruchomości - wspólnie z nią zamieszkujący jej konkubent – A. C. (1).

Powyższych wniosków nie zmienia podnoszona przez obronę okoliczność, że w odniesieniu do innej nieruchomości A. C. (1), położonej w S. przy ul. (...), pomimo braku zawarcia pisemnej umowy o zaopatrywanie w wodę i odprowadzanie ścieków, były wystawiane faktury, które były opłacane. Owszem, przyznać należy, że na kopii posiadanego przez MPWiK „zgłoszenia przystąpienia do poboru wody i wprowadzenia ścieków” dotyczącego nieruchomości przy ul. (...) brak jest podpisu właściciela (użytkownika) nieruchomości – A. C. (1) (k. 318), zaś umowa pisemna w tym zakresie została zawarta dopiero 17.08.2017 r. (k. 320-328), jednakże żadna ze stron nie kwestionowała, że w odniesieniu do tej nieruchomości wystawiane były przez przedsiębiorstwo faktury, które były opłacane przez odbiorcę usług (kopie przykładowych faktur k. 329, 330), a więc sytuacja dotycząca tej nieruchomości była zupełnie inna.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom M. S. (1), że to ona w wyniku przeglądania posiadanych dokumentów w związku z wymianą przyłączy w okolicy jej miejsca zamieszkania „dopatrzyła się”, że na zamieszkiwaną przez nią nieruchomość nie są wystawiane żadne faktury przez MPWiK, pomimo że korzysta z wody i kanalizacji i sama zgłosiła się do przedsiębiorstwa celem wyjaśnienia tej kwestii. Z zeznań T. B. (1) i T. T. (1) wynika, że okoliczność ta została ujawniona przez pracowników przedsiębiorstwa, o czym został poinformowany prezes spółki T. B. (1), który następnie powiadomił o tym A. C. i M. S. (okoliczność poinformowania ich osobiście przez T. B. wcale nie dziwi, mając na uwadze że S. nie jest wielką miejscowością, zaś A. C. od wielu lat uczestniczy aktywnie w lokalnej polityce, będąc też radnym, a więc oczywistym jest że w bliższym lub dalszym stopniu zna prezesa miejskiej spółki).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że M. S. (1) wypełniła znamiona czynu określonego w art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, wprowadzając, jako osoba użytkująca nieruchomość położoną w S. przy ul. (...), ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 tejże ustawy. Jednakże mając na uwadze treść art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, Sąd dokonał zmiany opisu czynu przypisanego M. S. (1), ustalając inny niż wskazane w akcie oskarżenia okres popełnienia tego czynu. Wskazać bowiem należy, że przepis art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków mówi wprost o „wprowadzaniu ścieków do urządzeń kanalizacyjnych”, nie zaś o posiadaniu tytułu prawnego do nieruchomości czy lokalu lub o posiadaniu potencjalnej możliwości wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych. W sprawie niniejszej brak jest dowodów, że oskarżona M. S. (1) już od dnia zawarcia umowy użyczenia nieruchomości wprowadzała ścieki do urządzeń kanalizacyjnych. Jak bowiem wynika z wyjaśnień M. S. (1), początkowo na tej nieruchomości nikt nie zamieszkiwał, prowadzony był na niej remont, nie korzystano wówczas z wody z sieci i z kanalizacji, zaś nieruchomość ta została zamieszкана od około 2011-2012 roku (a więc dopiero od momentu zamieszkania na tej nieruchomości korzystano z wody i kanalizacji). Zatem, wobec braku innych dowodów należało przyjąć, że dopiero od nieustalonego dnia 2012 roku miało miejsce wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych z tej nieruchomości. Datę końcową przyjęto zaś mając na uwadze to, że M. S. (1) w dniu 02.11.2016 zawarła z przedsiębiorstwem stosowną umowę dotyczącą przedmiotowej nieruchomości (umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z dnia 02.11.2016 r. wraz z oświadczeniem konsumenta i wnioskiem - k. 40-44, 47, 48).

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż nie ma wątpliwości, że osoby zamieszkujące nieruchomość przy ul. (...) korzystały z doprowadzonej wody i odprowadzały ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, co wynika między innymi z wyjaśnień M. S. (1), czy zeznań świadka M. A.; okoliczność ta nie była również kwestionowana przez którąkolwiek ze stron w toku procesu.

W sprawie nie miał natomiast znaczenia dokument „historii instalacji” z k. 317, albowiem jest to jedynie wydruk z systemu, co w żaden sposób nie dowodzi i nie zaprzecza okolicznościom wstawienia bądź nie określonego wodomierza w określonej dacie. Natomiast z kopii poleceń wymiany wodomierza z k. 57 i k. 331 wynika, że na nieruchomości przy

ul. (...), wodomierz o numerze (...) został zamontowany w dniu 17.07.2009 r. i wymontowany (wymieniony na inny) w dniu 13.06.2017 r.

Kierując się opisanymi powyżej argumentami Sąd uznał, że M. S. (1) w okresie od nieustalonej daty 2012 roku do dnia 1 listopada 2016 roku, będąc osobą użytkującą nieruchomość przy ulicy (...) w S., bez uprzedniego zawarcia pisemnej umowy o odprowadzanie ścieków z przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym, to jest Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S., wprowadzała ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, czym działała na szkodę Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S., czym wypełniła znamiona czynu z art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy Sąd uznał, iż w przypadku tego czynu M. S. (1) postępowanie karne należy wobec niej warunkowo umorzyć.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 i 2 kk, sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie w odniesieniu do M. S. (1) spełnione są kryteria określone w treści art. 66 § 1 i 2 kk. I tak stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu okoliczności popełnienia przez oskarżoną przypisanego jej czynu nie budzą wątpliwości. Jednocześnie stwierdzić należy, że wina M. S. (1) oraz szkodliwość społeczna jej czynu nie są znaczne. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 kk). Podkreślić w tym miejscu należy, że materiał dowodowy nie wskazuje, aby M. S. (1) miała podejmować jakieś celowe czy podstępne zabiegi, aby wprowadzać ścieki do urządzeń kanalizacyjnych, pomimo tego, że nie miała uprzednio zawartych stosownych umów z przedsiębiorstwem. Okoliczności sprawy wskazują, że zwyczajnie przeszła ona do porządku dziennego nad faktem, że nieruchomość ta ma podłączenie do sieci kanalizacyjnej i z niej korzysta, mimo że nie zawarto stosownej umowy i nie były wystawiane przez przedsiębiorstwo rachunki czy faktury dotyczące odprowadzenia ścieków. Należy też wskazać, że M. S. (1) jest osobą niekaraną, prowadzącą ustabilizowany tryb życia. Wziąć też należy po uwagę, że oskarżona już po ujawnieniu całej sprawy wpłaciła na rzecz przedsiębiorstwa kwotę odpowiadającą w przybliżeniu wartościom, jakie ponosiłaby gdyby wystawiane jej były przez przedsiębiorstwo rachunki za wodę i kanalizację (potwierdzenie przelewu k. 179, wyjaśnienia M. S. (1); jak też w zakresie sposobu ustalenia wysokości tej kwoty i faktu że odpowiada ona wysokości należnych opłat za wodę i kanalizację wynikających ze wskazania wodomierza: wyjaśnienia M. S. (1) oraz zeznania T. B. – k. 278 i T. T. – k. 273).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że postawa M. S. (1), jej właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegać porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Dlatego Sąd warunkowo umorzył wobec niej postępowanie karne, oznaczając okres próby na 1 rok. Zdaniem Sądu taki okres próby będzie wystarczający dla weryfikacji, że oskarżona przestrzega porządku prawnego, a warunkowe umorzenie wobec niej postępowania karnego było zasadnym.

Jednocześnie Sąd uznał za zasadne orzeczenie od M. S. (1) nawiązki na rzecz pokrzywdzonego przedsiębiorstwa w wysokości 2.000 zł, płatne w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia. Zgodnie z treścią art. 67 § 3 kk umarzając warunkowo postępowanie karne, sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków

orzeka nawiązkę. Orzekając o nawiązce i jej wysokości Sąd miał na uwadze wpłacenie przez M. S. (1) kwoty 4.518,60 zł na rzecz przedsiębiorstwa tytułem „opłata za wodę i kanalizację” (k. 179) – o czym była mowa powyżej.

Stosownie do regulacji art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk, Sąd obciążył M. S. (1) kosztami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatkami na rzecz oskarżyciela posiłkowego w części jej przypadającej. O opłacie orzeczono na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych. M. S. (1) posiada stałe dochody i majątek, jest zatem w stanie ponieść koszty sądowe w swojej sprawie.

Wysokość należności na rzecz oskarżyciela posiłkowego określono na podstawie wniosku jego pełnomocnika i przedstawionej faktury, zaś wysokość tej należności nie przekracza wysokości ustalonej zgodnie z regulacją art. 16 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r. poz. 615 z późn. zm.) w zw. § 11 ust. 2 pkt 3 i ust. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokacie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800). Należało przy tym wziąć pod uwagę, iż przedłożona faktura dotyczyła zastępstwa procesowego do sprawy obojga oskarżonych.

Przechodząc natomiast do sprawy w zakresie A. C. (1) wskazać należy, iż nieruchomości położona w S. przy ul. (...) została przez niego nabyta 31.08.2011 r. (k. 85). Także i ta nieruchomość miała wcześniej przyłącze wodociągowe i przyłącze kanalizacyjne (k. 91, 92-93, 94, 95). Po nabyciu tejże nieruchomości A. C. (1) zgłosił się do Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji w S., celem poinformowania że jest aktualnym właścicielem nieruchomości i zawarcia stosownej umowy z tym przedsiębiorstwem, związanej z dostarczaniem przez to przedsiębiorstwo mediami. W dniu 28.11.2011 r. zawarł on pisemną umowę z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w S. dotyczącą zaopatrzenia tej nieruchomości w wodę (umowa nr (...) - k. 59-62, 87-90, 264-267). Oskarżony A. C. (1) prezentował stanowisko, że zawierając z przedsiębiorstwem ową umowę, był przekonany, że dotyczy ona zarówno zaopatrzenia w wodę jak i odprowadzenia ścieków. W ocenie Sądu brak jest jakichkolwiek dowodów, które mogłyby wskazywać, że było inaczej i że A. C. (1) chciał, bądź co najmniej godził się z tym, że zawarta przez niego wówczas umowa dotyczy jedynie zaopatrzenia w wodę, a nie dotyczy odprowadzania ścieków. Zauważyć należy, że w sprawie nie przedstawiono jakiegokolwiek dokumentu czy innego dowodu, który mógłby wskazywać, że A. C. (1) wnioskował o zawarcie z przedsiębiorstwem umowy dotyczącej jedynie dostarczenia wody. Poza sporem pozostaje, że zawierając tę umowę A. C. wraz z nią otrzymał „Regulamin dostarczenia wody i odprowadzania ścieków” (k. 25-28, 73-80, 260-263). Wynika to zarówno z wyjaśnień A. C. (1) i M. S. (1), jak też i z zeznania świadków T. T. i T. B. którzy wskazywali, że jest to jeden regulamin, doręczany odbiorcy usług niezależnie od tego, czy zawiera on umowę dotyczącą tylko dostarczenia wody czy tylko odprowadzenia ścieków, czy obu mediów.

Z dokumentów załączonych do akt sprawy wynika, że nieruchomość przy ul. (...) w S. została podłączona do sieci kanalizacyjnej w obecnej formie w 2002 r. – wykonano przyłącze kanalizacyjne do nieruchomości (k. 91, 92-93). W odniesieniu do poprzedniego właściciela nieruchomości przedsiębiorstwo posiadało (i przedstawiło dla Sądu) wypełniony druk „zgłoszenia przystąpienia do poboru wody i odprowadzenia ścieków” z 1991 r. (k. 223, 313; z odrębnych zapisów na zgłoszeniu wynika, że od 1994 r. z nieruchomości korzysta tylko 1 osoba) oraz umowę z 1995 r. o dostawę wody (umowa nr (...) - k. 224-225, 314-315), której egzemplarz posiadany przez przedsiębiorstwo nie posiadał podpisu odbiorcy usługi. Nie przedstawiono natomiast umowy z poprzednim właścicielem (użytkownikiem) nieruchomości, dotyczącej odprowadzenia ścieków. Ponadto z kopii odczytów wodomierzy z okresu 2004-2006 (k. 95) wynika, że już w tym okresie osoba spisująca stan wodomierzy zawierała adnotację, że pod nr 31 użytkownik S. S. „nie mieszka”, nie spisywano tam stanu wodomierza. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, w tym zwłaszcza A. S. (poprzedniego wieloletniego dyrektora MPWiK; osoby, która podpisywała w imieniu przedsiębiorstwa z A. C. (1) umowę z dnia 28.11.2011r. - k. 59-62, 87-90, 264-267) wynika, że w sytuacji gdy nowy właściciel nieruchomości zgłaszał się do przedsiębiorstwa z aktem notarialnym celem podpisania stosownej dokumentacji, umowa była przygotowywana przez pracowników na podstawie dotychczas posiadanych przez przedsiębiorstwo dokumentów, umów poprzednika prawnego, ewentualnie nowych dokumentów dostarczonych przez klienta, o ile doszły nowe media; pracownik przygotowujący umowę sprawdzał prawidłowość zawarcia umowy, dokumentację dotyczącą nieruchomości. Okoliczności niniejszej sprawy wskazują zatem w ocenie Sądu, że w tym przypadku miało miejsce – powtarzając to za sformułowaniem używanym przez MPWiK - „przepisanie umowy z poprzedniego

właściciela” na podstawie aktu notarialnego (bądź innego dokumentu). A że co do tej nieruchomości przedsiębiorstwo dysponowało jedynie umową na doprowadzenie wody (też zresztą bez podpisu odbiorcy), to osoba przygotowująca umowę przeoczyła, że nieruchomość ta jest podłączona także do sieci kanalizacyjnej, a więc i taka umowa – jedynie o dostarczenie wody - została przez pracownika przedsiębiorstwa przygotowana dla A. C. (1) i taka umowa została wówczas przez niego i dyrektora przedsiębiorstwa podpisana.

Wskazać w tym miejscu należy, że przestępstwo określone w art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków jest przestępstwem umyślnym, które może zostać popełnione w obu postaciach zamiaru. Zgodnie z treścią art. 9 § 1 kk czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. Ustawodawca nie przewidział natomiast możliwości popełnienia tego przestępstwa nieumyślnie. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie sposób wykazać umyślności w odniesieniu do czynu zarzucanego A. C. (1).

W piśmiennictwie wskazuje się, że zamiar bezpośredni polega w przypadku czynu z art. 28 ust. 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków na tym że osoba zobowiązana do zawarcia umowy, wiedząc o tym obowiązku, nie zawiera jej, chociaż może to uczynić, i chce odprowadzać ścieki bezumownie. Zamiar ewentualny może polegać na tym, że sprawca nie ma pewności, czy na nim jako np. na najemcy lokalu w budynku wielolokalowym ciąży taki obowiązek, choć przypuszcza, że może tak być, jednak nie sprawdza tego, godząc się z możliwością popełnienia czynu zabronionego. Ustawodawca nie przewidział możliwości popełnienia tego czynu nieumyślnie. Do uniknięcia odpowiedzialności karnej wystarczyłoby zatem wykazanie, że sprawca podjął pewne kroki, aby popełnienia czynu uniknąć (np. zwrócił się o informacje do przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjnego, w którym błędnie poinformowano go, myśląc interesantów, że nie musi zawierać umowy, ponieważ ta została już zawarta (Magdalena Budnik-Kulik, Komentarz do art. 28 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. [w: Pozakodeksowe przestępstwa przeciwko zasobom przyrody i środowisku. Komentarz, Mozgawa M. (red.), Budyn-Kulik M., Kozłowska-Kalisz P., Kulik M., Michalska-Warias A., Nazar K., LEX]).

W niniejszym przypadku, nie sposób wykazać umyślnego działania A. C. (1). Raz jeszcze należy wskazać, że po nabyciu nieruchomości zgłosił się on do przedsiębiorstwa wykazując posiadanie tytułu prawnego do nieruchomości. Umowa została mu przygotowana przez pracownika (pracowników) przedsiębiorstwa i została przez niego podpisana, wraz z umową otrzymał „Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków”. Brak jest też jakichkolwiek dowodów na to, że A. C. (1) miał świadomość, bądź przewidywał i godził się, że podpisana przez niego wówczas umowa dotyczy jedynie zaopatrzenia nieruchomości w wodę, a nie dotyczy odprowadzania ścieków. Wniosku o istnieniu jego zamiaru, bądź przewidywaniu i godzenia się na podpisanie umowy jedynie w zakresie dostarczenia wody, nie można by w okolicznościach niniejszej sprawy wysnuć na podstawie tego, że przygotowaną mu umowę podpisał, a także otrzymał jej jeden egzemplarz, a więc miał realnie możliwość zapoznania się z jej treścią. Należy bowiem mieć na uwadze, że przy zawieraniu tego rodzaju umów stosowane są określone wzorce umów, stawki i warunki rozliczeń za media są ustalone obowiązującymi taryfami – poza treścią podpisywanej umowy. Osoba podpisująca tego rodzaju umowę z przedsiębiorstwem nie ma w zasadzie możliwości negocjowania warunków umowy, ingerowania w treść umowy (poza oczywiście danymi dotyczącymi adresu nieruchomości, odbiorcy, czy deklarowanych danych). Umowy tego rodzaju zawierane są na określonych drukach, przygotowanych przez przedsiębiorstwo. Najczęściej – tak jak zresztą i w niniejszym przypadku – nie ma też możliwości wyboru dostawcy, a zatem i porównywania warunków na jakich dostarczane mogą być media, skoro na danym rynku jest tylko jeden dostawca tego rodzaju usługi. Zatem właściciel nieruchomości (osoba dysponująca nieruchomością) albo podpisuje umowę z przedsiębiorstwem na określonych przez przedsiębiorstwo warunkach, albo nie korzysta z usług przedsiębiorstwa i – stosownie do okoliczności i możliwości czerpie wodę z innych źródeł (np. własna studnia czy przydomowa studnia głębinowa) oraz usuwa ścieki w inny sposób (np. szambo lub przydomowa oczyszczalnia ścieków). Doświadczenie życiowe wskazuje, że osoby podpisujące umowy z przedsiębiorstwami zajmującymi się dostawą wody, odbiorem ścieków, dostawami prądu, itp., przy podpisaniu tych umów ich nie czytają. Trudno więc w tych okolicznościach znaleźć dowód przeciwny twierdzeniom A. C. (1), że nie przeczytał treści przygotowanej mu do podpisania przez pracowników MPWiK i

podpisanej wówczas przez niego umowy oraz że pozostawał w przekonaniu, że podpisana wówczas umowa dotyczy zarówno wody, jak i kanalizacji.

Na wysnucie wniosku o zaistnieniu umyślności nie pozwala też okoliczność wystawiania faktur dotyczących tejże nieruchomości jedynie za wodę. Z faktur wystawianych przez przedsiębiorstwo dotyczących nieruchomości przy ul. (...) wynika, że w początkowym okresie A. C. (1) obciążany był jedynie „opłatą abonamentową”, w fakturach zawarto też określenie „zamknięta woda” (k. 103-107). Trudno więc w tych okolicznościach uznać, aby w tym okresie A. C. (1) w ogóle wprowadzał ścieki do kanalizacji, skoro nie miał początkowo nawet możliwości poboru wody z sieci. Naliczana była jedynie tzw. „opłata abonamentowa”, nie było opłat za zużycie wody (skoro zużycia nie było), ani za wprowadzanie ścieków (opłata za ścieki wyliczana jest także na podstawie zużycia wody). Pierwsze zużycie wody – według stanu licznika - zostało wykazane za okres od 20.03.2014 r. do 30.06.2014 r. (k. 113), stąd też należało przyjąć, że dopiero od tego okresu zaczęto odprowadzać ścieki z nieruchomości. W ocenie Sądu wskazanie w treści faktur z okresu od 2014 r., że dotyczą opłaty abonamentowej i zużycia wody, nie jest wystarczające do uznania, że A. C. (1) chciał wprowadzać ścieki do urządzeń kanalizacyjnych bez zawarcia stosownej umowy na piśmie, bądź przewidując taką możliwość się na to godził. W sprawie niniejszej mieć należy na uwadze także wysokość należności, jakimi według stanu zużycia wody (odczytów wodomierza), winna być obciążana ta nieruchomość za odprowadzenie ścieków. Kwota ta oscyluje w granicach 169 zł łącznie za okres kilku lat (rozbite na okresy kwartalne, gdyż płatności dokonywane były kwartalnie), a więc nie dziwi, że A. C. opłacając rachunki mógł nie zwrócić uwagi na brak doliczenia w fakturach kwot za kanalizację, tym bardziej, że jak wynika z wyjaśnień M. S., to ona zajmowała się opłacaniem rachunków. Kwota 169,28 zł została wpłacona przez A. C. na rachunek przedsiębiorstwa tytułem „za kanalizację ul. (...)” w dniu 18.11.2016 r (k. 72). Okoliczność, że opłaty za kanalizację za cały okres wynosiłyby łącznie w przybliżeniu właśnie taką kwotę, wskazywana była przez A. C. i M. S., ale też potwierdzali ją świadkowie: pracownik przedsiębiorstwa zajmujący się wystawianiem faktur T. T. i prezes spółki T. B..

Odpowiedzialności z art. 28 ust. 4 ustawy z dnia 07 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków podlega ten, kto bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 (a więc pisemnej umowy o odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług), wprowadza ścieki do urządzeń kanalizacyjnych. Raz jeszcze należy podkreślić, że przestępstwo to może być popełnione tylko umyślnie. Wobec braku możliwości wykazania umyślności w odniesieniu do A. C. (1) z wskazanych powyżej względów, należało go uniewinnić od popełnienia zarzucanego mu czynu.

O kosztach sądowych w części uniewinniającej orzeczono zaś na podstawie art. 632 pkt 2 kpk.